

(המשך מעמוד 25)

הידידה שלו, חשבו שבא לבקר אצלם. חבריו של מכורש חוששים לגורלו. המישטרה מכינה את הרקע לכך, שתוכל לכסח אותם, סתם כך. יודע לספר אחד החברים, "דיברתי עם אחד ממישטרי הגבול, שהיה כאן, והוא אמר: אנחנו בכלל לא מתכוונים לעצור אותם, נירה בהם ישר!" היחיד שאינו מוכן לדבר עם איש הוא אביו של מאיר. מסביר זאת שכנו, אי-

משה דיני בתא-בירוד

"ירחם השם מה שהמישטרה תעשה לו!"

תמר: "אני, בתור שכן טוב, מעדיף לא להזכיר לו בכלל את הנושא: זה אדם עצבני, שעבר עליו הרבה סבל. אשתו נפר טרה לפני שנתיים, כמה מבניו היו שפור טים לתקופות-מאסר, ואחד הבנים עדיין בפנים: יעקב מכורש יושב היום בכלא שאטא, שפוט לארבע שנים וחצי, על יריות. הוא יוצא בעוד 88 ימים, כששמע האב שמאיר הוא בין שמות הבורחים זה עוד הוסיף לו, לא כדאי להזכיר את העניין."

זאב

בודד

כאשר נשאלו שוטרים על אורי מזרחי (32), הם כינו אותו, בקיצור, "זאב בודד". ובכינוי נמהלה נימה של יראת כבוד. בעיני "פקודיו" נחשב אורי ל"מנהיג", הם העריצו אותו ופחדו ממנו. בעולם התחתון ההיפאי הוא נחשב גם לשופט עליון.

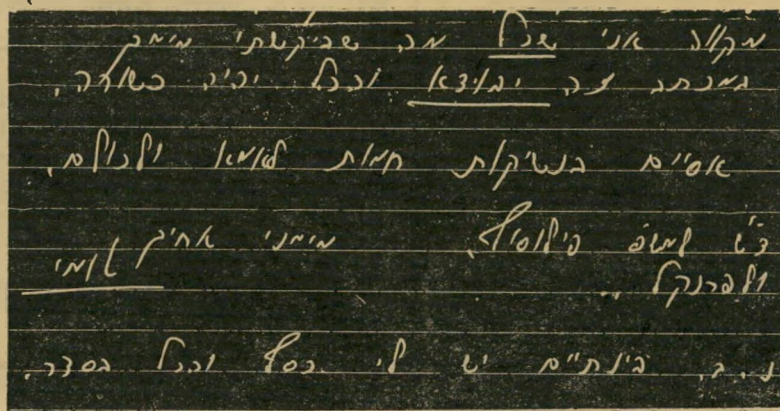
מישפחתו של אורי מזרחי, שעלתה ל- ארץ מצפון-אפריקה, התגוררה במשך שנים ברחוב השומר, בשכונת חליסה, חיפה. כאשר שואלים עובדי-אורח היכן חליסה, עונים: "המקום שבו גרים הי עניים, ומשם יוצאים כל הפושעים". כיום סגור הבית שברחוב השומר. אמו של אורי מזרחי נפטרה לפני ששה שבור עות, ואביו, איש זקן וחולה, עבר באחר רוגה ניתוח קשה והוא מתגורר עתה עם אחת מבנותיו, בסביבות חיפה. לאחיות לא היה קשר קבוע עם אורי.

שני אחיו של אורי מזרחי מתגוררים גם הם בחיפה. גיטתו, לאה, מספרת: "עצ-

למותו. אורי הובא, לבית-המישפט והפעם לא הצליח להתחכם, ונידון למאסר-עולם. ההשערה של המישטרה היא, כי לאורי "אין מה להפסיד", לכן יהיה מוכן להגיע לעימות מזויין עם המישטרה ולסכן את חייו. השערה זו עצמה עלולה לשמש עילה לשימוש בנשק, במיקרה של התקלות. "אני יושבת פה ומחכה לחיים או למות", אומרת שרה, אמו של משה ויוסף דיני. "לא יודעת מה קרה לילדים שלי, אם קר להם, אם יש להם מה לאכול. אולי הם כבר מתו. מי יודע?"

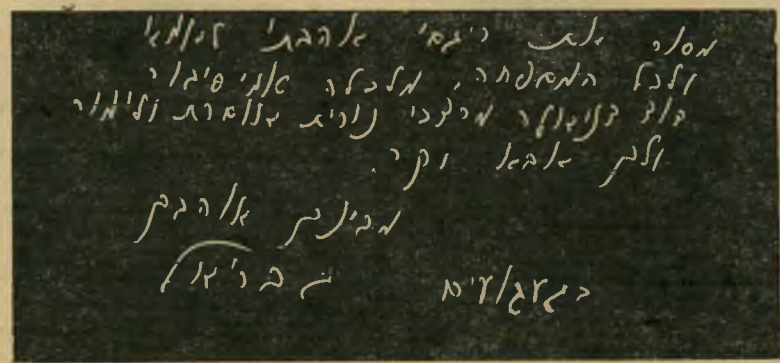
משה (26) ברח מהכלא עם שיבעה מר חבריו. אחיו, יוסף (22) ברח יומיים לפני כן מהשוטרים, בדרך שבין חדר-המעצר לבית-המישפט. בינתיים נתפס יוסף בבית פרטי, ברחוב יבנאל בכפר-אחא, כש ברשותו שני אקדחים. עימו נמצאו ידידתו וחבר, המוכר למישטרה, שהוא בעל ה"דירה. המישטרה חושדת ששניהם עזרו ליוסף בבריחתו.

אמם של משה ויוסף, אשה כבת 55, עייפה, חולה ומוזנחת, גרה בשכונת עין חים, במבואות חיפה. אין היא קמה לפי תוח את דלת הבית, כאשר מצלצלים, אלא קוראת: "כן, תיכנסו, מי שזה יהיה". "מי כבר יכול לבוא הגה?" היא שואלת. שרה, האם, היא ילידת הארץ, וגם שני בניה וארבע בנותיה נולדו בישראל. היא נפטרה מבעלה, אבי ילדיה, לפני הרבה שנים. היא גישה שנית והתגרשה ב-

מיכתבו האחרון של קיש מהכדא

"נשיקות חמות לאמא..."

מיכתבו האחרון של בוזגלו מהכדא

"רגשי אהבתי לאמא..."

שנית". אם זה לא בעל טוב, אז לא צריך בכלל!" בצעירותה למדה במצריים, בבית-ספר לאחיות. במשך השנים החלה מקבלת עובר דות-תפירה בבית, כדי לפרנס את ששת ילדיה. אבי הילדים נשאר גר בצרפת, ובני מישפחתו כימעט לא שמעו ממנו. כאשר בגר משה, שלחה אותו אמו אל אביו בצרפת. הוא למד שם בבית-ספר טיכון. אחיו, יוסף, נשאר בארץ ולמד ב"חיפה. הם היו תלמידים טובים וילדים טובים, תמיד מגומסים", אומרת אמו. ארבע הבנות, הצעירות משני הבנים, נישאו וילדו ילדים. "ברוך-השם שמה לפי חות התפטרתי לפני שכל העניין עם ה בנים התפרץ. אחרת, מי יודע, גם הבנות היו נשואות! עם הבנים אין לי מזל. אני לא אמא, והם לא בנים!"

"הרסו לי

את הילדים"

ב"אחד מביקוריו של משה בארץ, הוא נפגש עם אחד מעדה אחת, מסבירה האם את התדרדרותו של בנה. "העדה הזאת, שהגיעה לארץ, הרסה את כל המדינה, כולם פושעים, הם הרסו לי את הילדים!"

האם התכוונה לפגישתו של משה עם אורי מזרחי. במישטרה רווחת הדעה כי משה איננו אלים אלא חלש-אופי, והוא נגרר אחרי אורי מזרחי, וניסה להתחרות עימו בסיפורי-הגבורה שלו. פעמים אחדות ניסה משה להיחלץ מזר רועותיו של אורי. הוא נשא אשה והחל עובד בצבעות. כמוהו התחתן אחיו יוסף, והתחיל לעבוד כמוכר בחנות. אך נסיון השיקום העצמי של שני האחים לא הצליח. שניהם התגרשו, וכל אחד מהם בנפרד החל חזור לחיי-פשע.

אורי מזרחי היה ראש הכנופיה שבה פעל משה דיני. כאשר נעצר אורי, ב" אשמת רצח משה אפרגן, נעצר גם דיני. בשלב מסוים, כאשר העדויות נגדו היו ברורות, ביקש משה להיות עד-מדינה ב" מישפט הרצח. אולם פחדו מאורי מזרחי היה, כנראה, חזק יותר, ובעדותו נשמ עו סיפורים שלא תאמו את המציאות. בק שחו לא התקבלה על-ידי המישטרה, והוא הואשם בסיוע לרצח.

בבריה מהכלא שימש משה כנהג. יוסף יוסף, בעל המונית שנלקחה ב" השאלה והוחזרה ללא פגיעות, כשפגפגות המכונית מונחים בתוך התא, סיפר כי משה עצר כאשר ראה אור אדום ברמזור. לתמיתתו של יוסף יוסף אמר משה: "אני מקפיד לשמור על החוק!"

אמם של משה ויוסף מאמינה בחפותם המלאה של שני בניה. לטענתה, אין זה סביר שעם החינוך שקיבלו ממנה יסטו בכלל מדרך הישר.

"סיבכו אותם, לא נתנו להם לחיות. ה" מישטרה לא עזבה אותם, כל היום וכל הלילה. האנשים מהעדה ההיא הסיטו אר תם, ומעל לכל, השוטרים, ימח שם!" "שהוא יעשה מה שטוב לו. אם הוא ברח, אז טיב שיברח. אם יתפסו אותו, ירחם השם מה שהמישטרה תעשה לו!"

עמום חנוך, יאירה יסמין וספירה קורן

בית מישפחת מכורש בראש-העין "הייתי מחביא אותו..."

אחיו ואחותו של מאיר מכורש "אנחנו סומכים עליו..."